

[Ministeren for statens lønnings- og pensionsvæsen.] tillidsforhold, at der i og for sig fra begge parter side har været enighed om, at dette spørgsmål ville man ikke bringe frem til nogen endelig afklaring. Jeg håber, at dette tillidsforhold fortsat vil være til stede. Det er i hvert fald ganske klart, at på væsentlige områder vil åbne arbejdskonflikter være overordentlig farlige for statens muligheder for at løse sine opgaver.

Så blev jeg stillet over for et spørgsmål af fru Hanne Reintoft. Det drejede sig om tjenestemandsløvsforslagets § 16, hvor der tales om, at man efter ansøgning kan fritages for at overtage et borgerligt ombud. Udtrykket „efter ansøgning“ går på den, der modtager det borgerlige ombud. Det er lagt over til den pågældende selv og er altså at betragte som en beskyttelsesforanstaltning for den pågældende; derfor er det heller ikke meningen, at der skal kunne udøves pres.

Ivar Nørgaard: Det glæder mig, at regeringen stiller sig bag formuleringen fra tjenestemandskommissionen vedrørende en gennemgribende analyse af honorarer og bibeskæftigelse som en forudsætning for indplaceringen. Men jeg kan ikke rigtig få det til at rime med ministerens optimisme med hensyn til, hvordan det skal praktiseres. Så vidt jeg forstår ministeren, siger han: vi har jo lavet en aftale nu med organisationerne, som går ud på, at man har maksimeret den lønfremgang, de enkelte ansatte tjenestemænd kan få — den er maksimeret til 3 pct., og det inkluderer også honorarordninger — og derfor vil der ikke ske noget, så længe den tidstabel gælder, altså til oktober 1970. Men den tankegang bygger jo på, at man automatisk flytter folk fra eksisterende lønningsklasser over i nye lønrammer, og at man så venter med at finde ud af, hvilke tillæg de skal have af mere personlig art. Det er i strid med den anbefaling, man giver fra kommissionens side. Hvis man vil efterleve kommissionens henstilling, så

kan man ikke blot automatisk overflytte folk fra én klassificering i det eksisterende system til en anden i det nye system, så må man vurdere: hvor er det, man skal indplacere disse folk? Og for at kunne vurdere, hvor i systemet de skal indplaceres, må man have gennemgået de funktioner, der også udøves i forbindelse med stillingen, men som aflønnes på anden vis. Det er det, jeg ikke rigtig kan forstå — hvordan det kan passes sammen med, at man nu kommer og siger: vi får ordnet disse ting, og så kan vi langs ad vejen finde ud af, hvordan det egentlig forholder sig med de funktioner, tjenestemanden har ved siden af, for så har man jo indplaceret personen i systemet inden 1. juli.

Jeg vil meget gerne belæres af ministeren, men jeg synes, det, man burde gøre, var, at man på alle de punkter, hvor man nu er gået over til at ville forene en bruttoløn i klassificeringssystemet med nogle tillæg, inden man placerede folk, måtte have gjort klart: hvad er det for funktioner, vedkommende skal udøve i fremtiden? Både hans hovedfunktion og hans bifunktioner. Jeg kan nævne masser af eksempler, det vil ministeren givetvis også kunne; man kan tage ministerier, hvor det er ganske almindeligt og måske helt i overensstemmelse med ministeriets funktion, at dets ledende embedsmænd sidder i nævn og udvalg og andre steder, der har forbindelse med vedkommendes eget arbejde. Det er jo ikke ukendt i ministerens eget område. Jeg synes, man må have løst disse problemer, før man kan ordne lønningerne for disse personer, og her mener jeg ikke man kan vente med at tage stilling inden 1. oktober 1970, for så må man i det hele vente med at indplacere dem. Sådan må jeg opfatte det.

Med hensyn til det andet spørgsmål, vedrørende stillingsbeskrivelserne, synes jeg nok, at vi også i det daglige arbejde f. eks. i lønningsudvalget ser, hvor nødvendigt det er, at vi har et objektivi grundlag. Vi behandler for øjeblikket et normeringslovsforslag. Et af spørgsmålene i dette normerings-